

Poutník a déšť

Znouzectnost

Jde poutník cestou necestou
Jde odtamtud až tam
A nikdo neví odkud a nikdo neví kam
Cestou světem i duší svou déšť ho provází
Ani neví co hledá a přesto nachází
- Je to šejn

On poznal jak chutná krev
Jak chutná zklamání
za rytmu bubnů v hlavě
Rudou barvu poznání
On poznal jak chutná bolest
A jak chutná zlost
Prožil si svý peklo
No a pak si řekl dost
- Já nebudu zlej

A den za dnem dopadá jak rány palicí
On na zítřek si připíjí jen prázdnou sklenicí
Zem se třese jak jde jedna rána za druhou
Zase půjde spolu s deštěm někam za duhou
S nadějí

O všechny věci přišel které pro něj měly cenu
Vedl válku proti sobě - válku proti všemu
V tom co bylo jeho světem
Stal se z něj jen host
Říkal si když oheň trávil i poslední most
- Já nebudu zlej

Na prohru má moc málo
A na pomstu zas moc sil
Co opravdu bolí v sobě hluboko ukryl
Jenom víru nezatratil ani na chvíli
Že to co ho nezabije
To ho posílí
A nebude zlej

A den za dnem dopadá jak rány palicí
On na zítřek si připíjí jen prázdnou sklenicí
Zem se třese jak jde jedna rána za druhou
Zase půjde spolu s deštěm někam za duhou
S nadějí

Byl to šejn